

## POKORA I ŁASKA

Jeśli Bóg nie okaże człowiekowi łaski, to nikt nie jest w stanie przestrzegać przykazań Nowego Przymierza. Niektórzy, Bez Bożej łaski, potrafią przestrzegać pierwszych dziewięciu przykazań dekalogu, ale nikt nie jest w stanie przestrzegać dziesiątego przykazania, które mówi: „*nigdy nie pożądam tego, co nie należy do ciebie*” (Pwt 5:21). Bez łaski Boga, nikt nie wzniesie się na duchowe wyżyny Nowego Przymierza, które są opisane w Ewangelii Mateusza 5-7. A Bóg okazuje łaskę tylko pokornym (1 Piotra 5:5).

Pokora jest jedną z tych cech, które można bardzo łatwo udawać, ale prawdziwa pokora nie jest tym, co widzą w nas inni. Prawdziwą pokorę w ludzkim wnętrzu, widzi tylko Bóg. Przykładem tego jest życie Jezusa. List do Filipian 2:5-8 mówi, że Jezus będąc Bogiem wyrzekł się swoich przywilejów i praw, aby stać się sługą i nawet był gotów dać się ukrzyżować przez ludzi. A my (Jego uczniowie) mamy podążać za Nim drogą pokory.

Jezus uniżył się w trzech rzeczach.

1. Stał się człowiekiem.
2. Stał się sługą.
3. Pozwolił, aby potraktowano Go jak przestępcę i ukrzyżowano.

Widzimy tutaj trzy tajemnice chrześcijańskiego życia, którymi jest: Pokora, pokora i pokora.

Aniołowie musiały patrzeć ze zdumieniem na Jezusa, gdy widziały jak przez 33 lata życia na ziemi pokornie i cierpliwie służył innym, znosząc wszelkie cierpienia, zniewagi i krzywdy. W niebie, zawsze były przyzwyczajone do oddawania Mu czci, ale gdy zobaczyły Jego postępowanie na ziemi, to dowiedziały się czegoś więcej o naturze Boga (o Jego skromności i pokorze), czego wcześniej nie widziały ani nie rozumiały, gdy Jezus był w niebie. List do Efezjan 3:10 mówi, że teraz przez swój Kościół, Bóg chce ukazać także aniołom ducha ma Chrystusa. Więc teraz zastanów się, co aniołowie widzą w tobie i w twoim postępowaniu? Czy przynosi ono Bogu chwałę (czy hańbę)?

Pamiętaj, że pokora jest największą ze wszystkich cnót. Pokorny człowiek uznaje, że wszystko co ma jest darem od Boga - to kim jest i co posiada. Pokorny człowiek ceni i szanuje wszystkich ludzi, zwłaszcza słabych, nie wyedukowanych, opóźnionych w rozwoju i biednych. Tylko na tak pokornej glebie wyrastają owoce Ducha Świętego i cechy Chrystusa.

Dlatego zawsze nieustannie osądzaj samego siebie, abyś miał pewność, że twoje serce nigdy nie zostanie zanieczyszczone żadną zatrutą myślą, żadną wyniosłością, szukaniem uznania ani przyjmowaniem od ludzi chwały, która powinna być oddana Bogu. Moim głównym przesłaniem jest to, abyś się zastanowił nad pokorą Jezusa.

Jezus powiedział do swoich siedemdziesięciu uczniów: „*Niech was nie cieszy to, że macie moc wypędzania demonów, tylko z to, że wasze imiona są zapisane w niebie*” (Łk 10:20). Dlatego nie ciesz się z tego: **(a)** kim jesteś, **(b)** co osiągnąłeś lub **(c)** co możesz zrobić w przyszłości, tylko z tego: **(a)** kim jest twój Pan; **(b)** co On uczynił dla ciebie i **(c)** co może uczynić w przyszłości. Jeśli zadowolasz się faktem, że posiadasz pewne zdolności, to znaczy, że czujesz się lepszy od innych wierzących, a to jest równoznaczne z oddawaniem chwały samemu sobie. To jest faryzeizm, bo wtedy „*zadowolają cię dzieła własnych rąk*” (Dz 7:41) i wtedy nie ma znaczenia, czy wyganiaasz demony, czy uzdrawiasz chorych, czy głosisz kazania, czy piszesz artykuły, czy jest to gościnność, czy przyrządzanie posiłków, czy prowadzenie samochodu, czy jakiegokolwiek inne dobrze wykonane ziemskie zadanie. Jest bardzo wiele sposobów zabiegania ludzką chwałę, ale one wszystkie są bałwochwalstwem. Człowiek trwa w pokorze jako równy wobec innych wierzących tylko wtedy, gdy cieszy go tylko to, co czyni Bóg, bo tylko w taki sposób można budować Ciało Chrystusa.

Zac Poonen

*Humility and Grace / 04.09.2022*